

- Na kilka dni przed wydarzeniem, zbierz wszystkie potrzebne materiały. Skontaktuj się ze wszystkimi współorganizatorami i upewnij się, że mają wszystko, czego potrzebują. Jako ostatni krok w nagłaśnianiu wydarzenia, poproś pastora/księdza o wygłoszenie z ambony ogłoszenia.
- Zorganizuj swoje wydarzenie. Baw się dobrze!
- Po zakończeniu wydarzenia wyślij podziękowania do wszystkich liderów i wolontariuszy. Poinformuj swoją społeczność o rezultatach lub kolejnych krokach związanych z wydarzeniem.
- Udostępnij zdjęcia z wydarzenia na naczasdlastworzenia.org. Zdjęcia te mogą być udostępnione publicznie, dzięki czemu będą inspirować i edukować ludzi na całym świecie.
- Wypełnij formularz sprawozdania z wydarzenia na stronieczasdlawtworzenia.org.

Załącznik 4:

Rozważania do czytań podczas Czasu dla Stworzenia

5 września

XVIII Niedziela Zwykła / XIV po Trójcy Świętej

OIKONOME: SPRAWIEDLIWY DOM DLA WSZYSTKICH LUDZI

Księga Przysłów 22, 1-2.8-9.22-23

¹ Lepszy szacunek niż wielkie bogactwo,
lepsze uznanie niż srebro i złoto.

² Spotykają się bogacz i nędzarz -
Pan obydwu jest Stwórcą.

⁸ Kto sieje zło, zbiera nieszczęście,
kij jego gniewu przepadnie.

⁹ Błogosławiony, czyj wzrok miłosierny,
bo chlebem dzieli się z biednym.

²² Nie okradaj nędzarza, ponieważ jest
nędzarzem,

nie uciskaj w bramie biednego,

²³ bo Pan rzecznikiem ich sprawy,
wydrze On życie tym, co ich krzywdzą.

Psalm 125

¹ Ci, którzy Panu ufają,
są jak góra Syjon,
co się nie porusza, ale trwa na wieki.

² Góry otaczają Jeruzalem:
tak Pan otacza swój lud
i teraz, i na wieki.

³ Bo nie zaciąży
bezbożne berło
nad losem sprawiedliwych,
by sprawiedliwi nie wyciągali
rąk swoich ku nieprawości.

⁴ Panie, dobrze czyń dobrym
i ludziom prawego serca!

⁵ A tych, co schodzą na kręte swe drogi,
niech Pan odprawi
wraz ze złoczyńcami:
pokój nad Izraelem!

List Św. Jakuba 2, 1-10.14-17

¹ Bracia moi, niech wiara wasza w Pana naszego Jezusa Chrystusa uwielbionego nie ma względu na osoby. ² Bo gdyby przyszedł na wasze zgromadzenie człowiek przystrojony w złote pierścienie i bogatą szatę i przybył także człowiek ubogi w zabrudzonej szacie, ³ a wy spojrzycie na bogato odzianego i powiecie: «Usiądź na zaszczytnym miejscu!», do ubogiego zaś powiecie: «Stań sobie tam albo usiądź u podnóżka mojego!», ⁴ to czy nie czynicie różnic między sobą i nie stajecie się sędziami przewrotnymi? ⁵ Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czy Bóg nie wybrał ubogich tego świata na bogatych w wierze oraz na dziedziców królestwa przyobiecanego tym, którzy Go miłują? ⁶ Wy zaś odmówiliście ubogiemu poszanowania. Czy to nie bogaci uciskają was bezwzględnie i nie oni ciągną was do sądów? ⁷ Czy nie oni bluźnią zaszczytnemu Imieniu, które wypowiedziano nad wami? ⁸ Jeśli przeto zgodnie z Pismem wypełniacie królewskie Prawo: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie. ⁹ Jeżeli zaś kierujecie się względem na osobę, popełniacie grzech, i Prawo potępi was jako przestępców. ¹⁰ Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę za wszystkie.

¹⁴ Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? Czy [sama] wiara zdoła go zbawić? ¹⁵ Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba, ¹⁶ a ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta!» - a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała - to na co się to przyda? ¹⁷ Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie.

Ewangelia wg św. Marka 7, 24-37

²⁴ Wybrał się stamtąd i udał się w okolice Tyru i Sydonu. Wstąpił do pewnego domu i chciał, żeby nikt o tym nie wiedział, lecz nie mógł pozostać w ukryciu. ²⁵ Wnet bowiem usłyszała o Nim kobieta, której córeczka była opętana przez ducha nieczystego. Przyszła, upadła Mu do nóg, ²⁶ a była to poganka, Syrofenicjanka rodem, i prosiła Go, żeby złego ducha wyrzucił z jej córki. ²⁷ Odrzekł jej: «Pozwól wpierw nasycić się dzieciom; bo niedobrze jest zabrać chleb dzieciom, a rzucić psom». ²⁸ Ona Mu odparła: «Tak, Panie, lecz i szczenięta pod stołem jadają z okruszyn dzieci». ²⁹ On jej rzekł: «Przez wzgląd na te słowa idź, zły duch opuścił twoją córkę». ³⁰ Gdy wróciła do domu, zastała dziecko leżące na łóżku, a zły duch wyszedł.

³¹ Znowu opuścił okolice Tyru i przez Sydon przyszedł nad Jezioro Galilejskie, przemierzając posiadłości Dekapolu. ³² Przyprawdzili Mu głuchoniemego i prosili Go, żeby położył na niego rękę. ³³ On wziął go na bok, osobno od tłumu, włożył palce w jego uszy i śliną dotknął mu języka; ³⁴ a spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: «Effatha», to znaczy: Otwórz się! ³⁵ Zaraz otworzyły się jego uszy, więzy języka się rozwiązały i mógł prawidłowo mówić. ³⁶ [Jezus] przykazał im, żeby nikomu nie mówili. Lecz im bardziej przykazywał, tym gorliwiej to rozgłaszali. ³⁷ I pełni zdumienia mówili: «Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mowę».

Rozważania:

Oikos, greckie słowo oznaczające "dom", jest rdzeniem słowa "ekonomia", które na poziomie globalnym polega na utrzymywaniu porządku na planecie. Jak daleko współczesne rozumienie znaczenia ekonomii odeszło od pierwotnego znaczenia, jakim jest stworzenie bezpiecznego i sprawiedliwego domu dla wszystkich?

W rozdziale 22 Księgi Przysłów i w rozdziale 2 Listu św. Jakuba czytamy, że Bóg jest orędownikiem uciśnionych, a ubóstwo i niesprawiedliwość są głęboko związane z naszymi zachowaniami i systemami ekonomicznymi.

Czym jest "dobra nowina" (Ewangelia) w świecie niesprawiedliwości klimatycznej, w którym nierozważne używanie paliw kopalnych prowadzi do niestabilności, katastrof i cierpień osób ubogich i zepchniętych na margines? Czy można mówić o dobrej nowinie nie odnosząc się do takiej niesprawiedliwości?

Jk 2, 6 "Czy to nie bogaci uciskają was bezwzględnie i nie oni ciągną was do sądów?" Czy ten fragment jest skierowany tylko do "super bogaczy", czy także do wielu chrześcijan (również nas?), którzy prowadzą wygodne życie, zachowując się tak, jakby byli nieświadomi powiązań między ich komfortem - zbudowanym na wyzysku i nie zrównoważonych praktykach ekonomicznych - a cierpieniem ubogich?

W Ewangelii św. Marka 7,28-29 Jezus chwali Syrofenicjankę (kobietę i pogankę) za to, że się z nim spierała, i uzdrowia jej córkę! Czy są takie przestrzenie niesprawiedliwości, w których Bóg wydaje się milczeć, przez co chcemy spierać się z Nim na modlitwie?

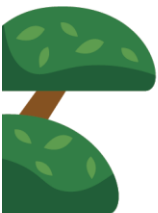
12 września

XIX Niedziela Zwykła / XV po Trójcy Świętej

OIKOLOGIE: MĄDROŚĆ NASZEJ PLANETY

Księga Przysłów 1, 20-33

²⁰ Mądrość woła na ulicach,
na placach głos swój podnosi;
²¹ nawołuje na drogach zgiełkliwych,
w bramach miejskich przemawia:
²² «Dokądże głupcy mają kochać
głupotę,
szyderycy miłować szyderstwo,
a nierozumni pogardzać nauką?
²³ Powróćcie do moich upomnień,
udzielę wam ducha mojego,
nauczę was moich zaleceń.
²⁴ Ponieważ prosiłam, lecz wyście nie
dbali,
rękę podałam, a nikt nie zważał,
²⁵ gardziliście każdą mą radą,
nie chcieliście moich upomnień:
²⁶ więc i ja waszą klęskę wyszydzę,
zadrwię sobie z waszej bojaźni,
²⁷ gdy bojaźń nadciągnie jak burza,
a wasza zagłada jak wicher,
gdy spotka was ucisk i boleść.
²⁸ Wtedy będą mnie prosić - lecz ja nie
odpowiem,
i szukać - lecz mnie nie znajdą,
²⁹ gdyż wiedzy nienawidzili,
gardzili bojaźnią Pańską,
³⁰ nie poszli za moimi radami,
zlekceważyli moje napomnienie;
³¹ spożyją owoce swej drogi,
nasycą się swymi radami;
³² odstępstwo prostaków uśmierci ich,
bezmyślność niemądrych ich zgubi.
³³ Kto słucha mnie - osiągnie spokój,
wytchnienie - bez obawy nieszczęścia».

Psalm 19

¹ Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy.

² Niebiosa głoszą chwałę Boga,
dzieło rąk Jego nieboskłon obwieszcza.

³ Dzień dniowi głosi opowieść,
a noc nocy przekazuje wiadomość.

⁴ Nie jest to słowo, nie są to mowy,
których by dźwięku nie usłyszano;

⁵ ich głos się rozchodzi na całą ziemię
i aż po krańce świata ich mowy.

Tam słońcu namiot wystawił,

⁶ i ono wychodzi jak oblubieniec ze swej
komnaty,

weseli się jak olbrzym, co drogę
przebiega.

⁷ Ono wschodzi na krańcu nieba,
a jego obieg aż po krańce niebios,
i nic się nie schroni przed jego żarem.

⁸ Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha;
Świadectwo Pana niezawodne - poucza
prostaczka;

⁹ nakazy Pana słuszne - radują serce;
przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy;

¹⁰ bojaźń Pańska szczerą, trwająca na
wieki;

sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie
razem są słuszne.

¹¹ Cenniejsze niż złoto, niż złoto
najczystsze,
a słodsze od miodu płynącego z plastra.

¹² Chociaż Twój sługa na nie uważa,
w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

¹³ kto jednak dostrzega swoje błędy?
Oczyść mnie od tych, które są skryte
przede mną.

¹⁴ Także od pychy broń swojego sługę,
niech nie panuje nade mną!

Wtedy będę bez skazy i wolny
od wielkiego występku.

¹⁵ Niech znajdą uznanie słowa ust moich i
myśli mego serca

u Ciebie, Panie, moja Skała i mój
Zbawicielu!

List św. Jakuba 3, 1-12

¹ Niech zbyt wielu z was nie uchodzi za nauczycieli, moi bracia, bo wiecie, iż tym bardziej surowy czeka nas sąd. ² Wszyscy bowiem często upadamy. Jeśli kto nie grzeszy mową, jest mężem doskonałym, zdolnym utrzymać w ryzach także całe ciało. ³ Jeżeli przeto zakładamy koniom wędzidła do pysków, by nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem. ⁴ Oto nawet okrętom, choć tak są potężne i tak silnymi wichrami miotane, niepozorny ster nadaje taki kierunek, jak odpowiada woli sternika. ⁵ Tak samo język, mimo że jest małym członkiem, ma powód do wielkich przechwałek. Oto mały ogień, a jak wielki las podpala. ⁶ Tak i język jest ogniem, sferą nieprawości. Język jest wśród wszystkich naszych członków tym, co bezczęści całe ciało i sam trawiony ogniem piekielnym rozpala krąg życia. ⁷ Wszystkie bowiem gatunki zwierząt i ptaków, gadów i stworzeń morskich można ujarzmić i rzeczywiście ujarzmiła je natura ludzka. ⁸ Języka natomiast nikt z ludzi nie potrafi okiełznać, to zło niestateczne, pełne zabójczego jadu. ⁹ Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. ¹⁰ Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi! ¹¹ Czyż z tej samej szczeliny źródła wytryska woda słodka i gorzka? ¹² Czy może, bracia moi, drzewo figowe rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Także słone źródło nie może wydać słodkiej wody.

Ewangelia wg św. Marka 8, 27-38

²⁷ Potem Jezus udał się ze swoimi uczniami do wioski pod Cezareą Filipową. W drodze pytał uczniów: «Za kogo uważają Mnie ludzie?» ²⁸ Oni Mu odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za jednego z proroków». ²⁹ On ich zapytał: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Mu Piotr: «Ty jesteś Mesjasz». ³⁰ Wtedy surowo im przykazał, żeby nikomu o Nim nie mówili.

³¹ I zaczął ich pouczać, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć, że będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; że będzie zabity, ale po trzech dniach zmartwychwstanie. ³² A mówił zupełnie otwarcie te słowa. Wtedy Piotr wziął Go na bok i zaczął Go upominać. ³³ Lecz On obrócił się i patrząc na swych uczniów, zgromił Piotra słowami: «Zejdź Mi z oczu, szatanie, bo nie myślisz o tym, co Boże, ale o tym, co ludzkie». ³⁴ Potem przywołał do siebie tłum razem ze swoimi uczniami i rzekł im: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje! ³⁵ Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je. ³⁶ Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić? ³⁷ Bo cóż może dać człowiek w zamian za swoją duszę? ³⁸ Kto się bowiem Mnie i słów moich zawstydzi przed tym pokoleniem wiarołomnym i grzesznym, tego Syn Człowieczy wstydzić się będzie, gdy przyjdzie w chwale Ojca swojego razem z aniołami świętymi».

Rozważania:

"Oikos" jest również źródłosłowem słowa "ekologia", nauki o związkach organizmów (w tym nas) ze sobą i swoim otoczeniem.

W Księdze Przysłów Mądrość jest personifikowana jako kobieta, obecna przy stworzeniu i uczestnicząca w nim (8, 22-31). Teologowie różnią się co do tego, czy Mądrość jest tylko zabiegiem literackim, czy też reprezentuje Ducha Świętego, a może nawet pre-inkarnowanego Chrystusa.

Niezależnie od tego, jaki pogląd przyjmiemy, Mądrość niezaprzeczalnie pochodzi od Boga i można ją osiągnąć zarówno poprzez poznawanie natury / Bożego świata (np. 1 Krl 4,29-33), jak i Pisma / Słowa Bożego.

Psalm 19 pięknie nakreśla "dwie księgi" dane przez Boga: naturę (wersety 1-6) i Pismo Święte (wersety 7-11). W jaki sposób możemy zadbać o to, że będziemy zdobywać mądrość poprzez studiowanie obu tych sposobów Bożego samoobjawienia? W jaki sposób fragment z Księgi Przysłów 1, 26-30, mówiący o tym, że katastrofa (często ekologiczna) dotknie tych, którzy ignorują Bożą mądrość, odnosi się do naszej dzisiejszej sytuacji? Czy odnajdujesz na to przykłady w swoim otoczeniu?

W Liście św. Jakuba 3, 7-12 w wyrazistych obrazach skonstrastowano nieposkromiony język ludzki z innymi aspektami natury. Czy w pewien sposób coraz większe oddzielenie ludzkości od natury prowadzi do tego, że mówimy i zachowujemy się w sposób coraz bardziej nienaturalny i szkodliwy?

W Ewangelii św. Marka 8, 34-35 Jezus prosi swoich naśladowców, aby wzięli swój krzyż i poszli za Nim. Jak możemy "wziąć swój krzyż" i naśladować Chrystusa jako Pana stworzenia w erze ekologicznej traumy? Możemy podzielić się historiami działaczy ekologicznych, np. z Ameryki Łacińskiej, którzy stracili życie w walce z potężnymi grupami wpływów, które niszczą Boży świat.

W Ewangelii św. Marka 8,36-37 Jezus pyta, co dobrego jest w tym, że zdobędziemy cały świat, jeśli utracimy duszę. Czy ten werset wzywa nas do skupienia się tylko na "duchowej" ewangelii, czy też jest to raczej wyzwanie rzucone materializmowi, który zatwardza nasze serca przeciwko Bogu i prawdziwej mądrości?

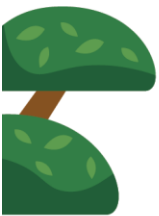
19 września

XX Niedziela Zwykła / XVI po Trójcy
Świętej

WPROWADZANIE POKOJU
SPOSOBEM NA TWORZENIE DOMU

Księga Przysłów 31, 10-31

- ¹⁰ Niewiastę dzielną któż znajdzie? Jej wartość przewyższa perły.
- ¹¹ Serce małżonka jej ufa, na zyskach mu nie zbywa;
- ¹² nie czyni mu źle, ale dobrze przez wszystkie dni jego życia.
- ¹³ O len się stara i wełnę, pracuje starannie rękami.
- ¹⁴ Podobnie jak okręt kupiecki żywność sprowadza z daleka.
- ¹⁵ Wstaje, gdy jeszcze jest noc, i żywność rozdziela domowi, <a obowiązki - swym dziewczętom>.
- ¹⁶ Myśli o roli - kupuje ją: z zarobku swych rąk zasadza winnicę.
- ¹⁷ Przepasuje mocą swe biodra, umacnia swoje ramiona.
- ¹⁸ Już widzi pożytek z swej pracy: jej lampa wśród nocy nie gaśnie.
- ¹⁹ Wyciąga ręce po kądziel, jej palce chwytają wrzeciono.
- ²⁰ Otwiera dłoń ubogiemu, do nędzarza wyciąga swe ręce.
- ²¹ Dla domu nie boi się śniegu, bo cały dom odziany na lata,
- ²² sporządza sobie okrycia, jej szaty z bisioru i z purpury.
- ²³ W bramie jej mąż szanowany, gdy wśród starszyny kraju zasiądzie.
- ²⁴ Płótno wyrabia, sprzedaje, pasy dostarcza kupcowi.
- ²⁵ Strojem jej siła i godność, do dnia przyszłego się śmieje.
- ²⁶ Otwiera usta z mądrością, na języku jej miłe nauki.
- ²⁷ Bada bieg spraw domowych, nie jada chleba lenistwa.
- ²⁸ Powstają synowie, by szczęście jej uznać, i mąż, ażeby ją sławić:
- ²⁹ «Wiele niewiast pilnie pracuje, lecz ty przewyższasz je wszystkie».
- ³⁰ Kłamliwý wdzięk i marne jest piękno: chwalić należy niewiastę, co boi się Pana.
- ³¹ Z owocu jej rąk jej dajcie, niech w bramie chwalą jej czyny.

Psalm 1

¹ Szczęśliwy mąż,
który nie idzie za radą występnych,
nie wchodzi na drogę grzeszników
i nie siada w kole szyderców,

² lecz ma upodobanie w Prawie Pana,
nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.

³ Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą,
które wydaje owoc w swoim czasie,
a liście jego nie więdną:
co uczyni, pomyślnie wypada.

⁴ Nie tak występni, nie tak:
są oni jak plewa, którą wiatr rozmiata.

Toteż występni nie ostoją się na sądzie
ani grzesznicy - w zgromadzeniu sprawiedliwych,

⁶ bo Pan uznaje drogę sprawiedliwych,
a droga występnych zaginie.

⁵

List św. Jakuba 3, 13 -- 4, 3.7-8a

¹³ Kto spośród was jest mądry i rozsądny? Niech wykaże się w swoim nienagannym postępowaniu czynkami dokonanymi z łagodnością właściwą mądrości! ¹⁴ Natomiast jeżeli żywiecie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie! ¹⁵ Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemską, zmysłową i szatańską. ¹⁶ Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występpek. ¹⁷ Mądrość zaś [zstępująca] z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy. ¹⁸ Owoce zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.

4, ¹ Skąd się biorą wojny i skąd kłótnie między wami? Nie skądinąd, tylko z waszych żądz, które walczą w członkach waszych. ² Pożądacie, a nie macie, żywiecie morderczą zazdrość, a nie możecie osiągnąć. Prowadzicie walki i kłótnie, a nic nie posiadacie, gdyż się nie modlicie. ³ Modlicie się, a nie otrzymujecie, bo się źle modlicie, starając się jedynie o zaspokojenie swych żądz.

⁷ Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknie od was.

⁸ Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do was.

Ewangelia wg św. Marka 9, 30-37

³⁰ Po wyjściu stamtąd podróżowali przez Galileę, On jednak nie chciał, żeby kto wiedział o tym. ³¹ Pouchał bowiem swoich uczniów i mówił im: «Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Ci Go zabiją, lecz zabity po trzech dniach zmartwychwstanie». ³² Oni jednak nie rozumieli tych słów, a bali się Go pytać.

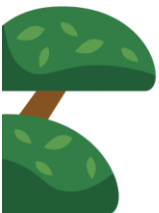
³³ Tak przyszli do Kafarnaum. Gdy był w domu, zapytał ich: «O czym to rozprawialiście w drodze?» ³⁴ Lecz oni milczeli, w drodze bowiem posprzeczekali się między sobą o to, kto z nich jest największy. ³⁵ On usiadł, przywołał Dwunastu i rzekł do nich: «Jeśli kto chce być pierwszym, niech będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich!». ³⁶ Potem wziął dziecko, postawił je przed nimi i objąwszy je ramionami, rzekł do nich: ³⁷ «Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał».

Rozważania:

"Pokój" znajduje się w samym sercu chrześcijańskiej ewangelii. Żyjemy w podzielonym świecie, w którym relacje między ludźmi, naturą i Bogiem są dogłębnie zaburzone. W Chrystusie Bóg przychodzi, aby przynieść "pokój", nie tylko duchowo poprzez przebaczenie grzechów, ale aby przywrócić wszystkie te zniszczone i zerwane relacje.

Hebrajskie pojęcie "shalom", często tłumaczone jako "pokój", odzwierciedla przywrócone relacje w każdym wymiarze: z Bogiem, samym sobą, bliskimi i dalekimi bliźnimi oraz z Ziemią i jej stworzeniami. Jest to zintegrowana wizja "dobrego życia", która łączy w sobie wiarę, sprawiedliwość i pielęgnowanie pokoju - jak to podsumowuje wyidealizowana niewiasta z Księgi Przysłów 31. Zauważcie, jak dba ona o to, aby wszyscy i wszystko mogło się rozwijać: jej rodzina, ubodzy, ziemia, gospodarka! Jest to piękny przykład bycia budowniczym pokoju i domu, wprowadzającym shalom w bardzo praktycznym, lokalnym znaczeniu tego słowa!

Nawiązując do zeszlotygodniowego tematu "Mądrości", w Liście św. Jakuba 3, 17-18 czytamy: "Mądrość zaś [zstępująca] z góry **jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy. Owoc zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.**" Jezus powiedział: "Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi." (Mt 5, 9). Wyrażenie 'dzieci Boże' jest często stosowane wobec tych, którzy wierzą w Chrystusa, czyli do wspólnoty Kościoła. W jaki sposób my, jako wspólnota chrześcijańska, możemy wprowadzać pokój zarówno w skali globalnej, jak i lokalnej, szczególnie w kontekście nierówności społecznych i niezrównoważonych

wyborów dotyczących stylu życia?

W dzisiejszym fragmencie Ewangelii Św. Marka 9, 36-37, Jezus mówi nam, że przyjmując dzieci, przyjmujemy samego Boga. Dzisiaj wiele dzieci i młodych ludzi cierpi z powodu niepokoju klimatycznego i rozpacz związanej z przyszłością. Jak możemy na nowo powitać Ojca, starając się lepiej wsłuchiwać w głosy młodych ludzi i w odpowiedzi na nie zmieniać nasze postawy i zachowania?

26 września

XXI Niedziela Zwykła / XVII po Trójcy Świętej

MODLITWA ZA NASZĄ PLANETĘ I JEJ MIESZKAŃCÓW

Księga Estery 7, 1-6.9-10; 9, 20-22

¹ Przyszedł więc król z Hamanem, aby ucztować z królową Esterą. ² A król rzekł do Estery także w drugim dniu podczas picia wina: «Jakie jest twoje życzenie, królowo Estero, a będzie ci dane, i co za prośba twoja? Choćby to była połowa królestwa, stanie się».

³ W odpowiedzi rzekła królowa Estera: «Królu, jeśli mnie darzysz życzliwością i jeśli królowi się podoba, to niech będzie darowane mi życie na moją prośbę i lud mój na moje życzenie! ⁴ Albowiem sprzedano nas, mnie i mój lud, aby nas wygładzić, wymordować i zniszczyć. Gdyby nas sprzedano tylko jako niewolników i niewolnice, milczałabym, chociaż nie wynagrodzi nigdy ciemieżyciel szkody królowi». ⁵ A na to odpowiedział król Aswerus i rzekł królowej Esterze: «Któż jest ten, który zawziął się w sercu swoim, aby to uczynić, i gdzie on jest?»

⁶ I odpowiedziała Estera: «Tym przeciwnikiem i wrogiem jest Haman, ten niegodziwiec». Haman zaś zatrwożył się wobec króla i królowej.

⁹ I rzekł Charbona, jeden z eunuchów, którzy pełnili służbę przed królem: «Oto drzewo, które postawił Haman dla Mardocheusza, co radził dobrze królowi, stoi przed domem Hamana, wysokie na pięćdziesiąt łokci». I rzekł król: «Powieście go na nim!» ¹⁰ I powieszono Hamana na drzewie, które przygotował Mardocheuszowi, a uspokoił się gniew króla.

9, ²⁰ A Mardocheusz opisał te wypadki i rozesłał listy do wszystkich Żydów, którzy byli we wszystkich państwach króla Aswerusa, blisko i daleko, ²¹ aby im wydać polecenie, że mają obchodzić jako święto dzień czternasty w miesiącu Adar i piętnasty w nim - z roku na rok - ²² jako dni, w których Żydzi uwolnili się od nieprzyjaciół, i miesiąc, który obrócił się im ze smutku w radość i z żałoby stał się dla nich dniem wesela, aby obchodzili je jako dni ucztowania i wesela, posyłając innym coś z zapasów żywności, a ubogim dary.

Psalm 124

- ¹ Gdyby Pan nie był po naszej stronie - niech to już przyzna Izrael -
² gdyby Pan nie był po naszej stronie, gdy ludzie przeciw nam powstawali,
³ wtedy połknęliby nas żywcem, gdy ich gniew przeciw nam zapłonął:
⁴ wówczas zatopiłaby nas woda, przepłynąłby nad nami potok;
⁵ wówczas przelałyby się nad nami wezbrane wody.
⁶ Błogosławiony Pan, który nas nie wydał na pastwę ich zębom.
⁷ Dusza nasza jak ptak się wyrwała z sidła ptaszników, sidło się porwało, a my jesteśmy wolni.
⁸ Nasza pomoc jest w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię.

List św. Jakuba 5, 13-20

¹³ Spotkało kogoś z was nieszczęście? Niech się modli! Jest ktoś radośnie usposobiony? Niech śpiewa hymny! ¹⁴ Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. ¹⁵ A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone.

¹⁶ Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego. ¹⁷ Eliasz był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, by deszcz nie padał, i nie padał deszcz na ziemię przez trzy lata i sześć miesięcy. ¹⁸ I znów błagał, i niebiosy spuściły deszcz, a ziemia wydała swój plon.

¹⁹ Bracia moi, jeśli by ktokolwiek z was zszedł z drogi prawdy, a drugi go nawrócił, ²⁰ niech wie, że kto nawrócił grzesznika z jego błędnej drogi, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje liczne grzechy.

Ewangelia wg św. Marka 9, 38-50

³⁸ Wtedy Jan rzekł do Niego: «Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zabranialiśmy mu, bo nie chodził z nami».

³⁹ Lecz Jezus odrzekł: «Nie zabraniajcie mu, bo nikt, kto czyni cuda w imię moje, nie będzie mógł zaraz źle mówić o Mnie. ⁴⁰ Kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami. ⁴¹ Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

⁴² Kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu

byłoby lepiej uwiązać kamień młyński u szyi i wrzucić go w morze.⁴³ Jeśli twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony.⁴⁵ I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie, chromym wejść do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła.⁴⁷ Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwójgim oczu być wrzuconym do piekła,⁴⁸ gdzie robak ich nie umiera i ogień nie gaśnie.⁴⁹ Bo każdy ogniem będzie posolony.⁵⁰ Dobra jest sól; lecz jeśli sól smak utraci, czymże ją przyprawicie? Miejcie sól w sobie i zachowujcie pokój między sobą!».

Rozważania:

Istnieje niebezpieczeństwo, że odpowiedzi na niesprawiedliwość klimatyczną i chaos ekologiczny będą polegały jedynie na aktywizmie: kampaniach i rzecznictwie. Dzisiejsze czytania zachęcają nas, abyśmy w czasach kryzysu zwracali się do Boga w modlitwie, zdając sobie sprawę, że aktywizm potrzebuje głębokich podstaw w duchowości, która nas podtrzymuje i odnawia.

W Liście św. Jakuba 5, 13 czytamy: "Spotkało kogoś z was nieszczęście? Niech się modli!". Dalej fragment ten mówi: "Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego." (5, 16b) i podaje przykład Eliasza modlącego się o wstrzymanie deszczu, a następnie modlącego się o deszcz, który doprowadził do owocnych zbiorów (5, 17-18). Czy modlimy się za kryzys klimatyczny? Czy modlimy się o Boże miłosierdzie dla ludzi i miejsc, które cierpią z powodu niszczycielskiej i katastrofalnej suszy lub powodzi, burz lub erozji? Czy modlimy się również za procesy polityczne, za COP26 w Glasgow w listopadzie 2021 r., i o Ducha Bożego, by przemieniał serca światowych przywódców, by dawał im współczucie i ośmielał ich do podejmowania niepopularnych, ale koniecznych decyzji?

Księga Estery opowiada o kobiecie, którą Bóg posłużył się, aby przynieść sprawiedliwość i wybawienie w sercu procesu politycznego. Wiązało się z tym ogromne ryzyko osobiste. Czy potrafimy wstawiać się za osobami znajdującymi się w wyjątkowych okolicznościach, mówić prawdę władzy, kwestionować własne interesy i działać na rzecz ofiar klimatu i samej przyrody?

Ewangelia św. Marka 9, 42 używa mocnego języka, aby ostrzec przed niebezpieczeństwem zgorszenia dzieci i młodzieży. Ostatnie badania przeprowadzone w Wielkiej Brytanii wykazały, że 90% młodych chrześcijan uważa klimat za najbardziej palący i pilny problem dzisiejszych czasów, a jednocześnie 90% twierdzi, że ich Kościoły nie robią wystarczająco dużo w kwestii zmian klimatycznych. Jeśli kościoły są opieszale w modlitwie, mówieniu i działaniu w sprawie zagrożenia klimatycznego, ten fragment sugeruje, że Bóg osądzi nas surowo za udział w osłabieniu wiary młodych ludzi. Naszą odpowiedzią musi być lament i pokuta, modlitwa i post, a także zdecydowane wypowiedzi i działanie.

3 października

XXII Niedziela Zwykła / XVIII po Trójcy Świętej

DOM I NADZIEJA NA PRZYSZŁOŚĆ

Księga Hioba 1,1; 2, 1-10

1, ¹ Żył w ziemi Us człowiek imieniem Hiob. Był to mąż sprawiedliwy, prawy, bogobojny i unikający zła.

2, ¹ Pewnego dnia, gdy synowie Boży udawali się, by stawić się przed Panem, poszedł i szatan z nimi, by stanąć przed Panem. ² I rzekł Pan do szatana: «Skąd przychodzisz?» Szatan odpowiedział Panu: «Przemierzałem ziemię i wędrowałem po niej». ³ Rzekł Pan szatanowi: «Zwróciłeś uwagę na sługę mego, Hioba? Bo nie ma na całej ziemi drugiego, kto by był tak prawy, sprawiedliwy, bogobojny i unikający zła jak on. Jeszcze trwa w swej prawości, choć mnie nakłoniłeś do zrujnowania go, na próżno». ⁴ Na to szatan odpowiedział Panu: «Skóra za skórę. Wszystko, co człowiek posiada, odda za swoje Życie. ⁵ Wyciągnij, proszę, rękę i dotknij jego kości i ciała. Na pewno Ci w twarz będzie złorzeczył». ⁶ I rzekł Pan do szatana: «Oto jest w twojej mocy. Życie mu tylko zachowaj!»

⁷ Odszedł szatan sprzed oblicza Pańskiego i obsypał Hioba trądem złośliwym, od palca stopy aż do wierzchu głowy. ⁸ [Hiob] wziął więc skorupę, by się nią drapać siedząc na gnoju. ⁹ Rzekła mu żona: «Jeszcze trwasz mocno w swej prawości? Złorzecz Bogu i umieraj!» ¹⁰ Hiob jej odpowiedział: «Mówisz jak kobieta szalona. Dobro przyjęliśmy z ręki Boga. Czemu zła przyjąć nie możemy?» W tym wszystkim Hiob nie zgrzeszył swymi ustami.

Psalm 26

¹ Dawidowy. Oddaj mi, Panie, sprawiedliwość, bom nienagannie postępowałem i nie byłem chwiejny, pokładając nadzieję w Panu.

² Doświadcz mnie, Panie, wystaw mnie na próbę, wybadaj moje nerki i serce:

³ Bo mam przed oczyma Twoją łaskawość i postępuję w Twej prawdzie.

⁴ Nie zasiadam z ludźmi fałszywymi ani z niegodziwymi się nie spotykam.

⁵ Nie cierpię zgromadzenia złoczyńców, a nie przestaję z występnyymi.

⁶ Umywam moje ręce na znak niewinności i obchodzę Twój ołtarz, Panie,

⁷ by obwieszczać głośno chwałę i rozpowiadać wszystkie Twoje cuda.

⁸ Panie, miłuję dom, w którym mieszkasz, i miejsce, gdzie przebywa Twoja chwała.

⁹ Nie dołączaj mej duszy do grzeszników i Życia mego do ludzi pragnących krwi,

¹⁰ w ich rękę zbrodnia, a ich prawica pełna jest przekupstwa.

¹¹ Ja zaś postępuję nienagannie, wyzwól mnie i zmiłuj się nade mną!

¹² Moja stopa stoi na równej drodze, na zgromadzeniach błogosławię Pana.

List do Hebrajczyków 1,1-4; 2, 5-12

¹ Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, ² a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. ³ Ten [Syn], który jest odbłaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach. ⁴ On o tyle stał się wyższym od aniołów, o ile odziedziczył wyższe od nich imię.

2, ⁵ Nie aniołom bowiem poddał przyszły świat, o którym mówimy. ⁶ Ktoś to na pewnym miejscu stwierdził uroczyście, mówiąc:

Czym jest człowiek, że pamiętasz o nim,
albo syn człowieczy, że się troszczysz o niego;

⁷ mało co mniejszym uczyniłeś go od aniołów,
chwałą i czcią go uwieńczyłeś.

⁸ Wszystko poddałeś pod jego stopy. Ponieważ zaś poddał Mu wszystko, nic nie zostawił nie poddanego Jemu. Teraz wszakże nie widzimy jeszcze, aby wszystko było Mu poddane. ⁹ Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czcią ukoronowanego za cierpienia Śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał Śmierci. ¹⁰ Przystało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił przez cierpienie. ¹¹ Tak bowiem Ten, który uświęca, jak ci, którzy mają być uświęceni, z jednego [są] wszyscy. Z tej to przyczyny nie wstydy się nazwać ich braćmi swymi, mówiąc:

¹² Oznajmię imię Twoje braciom moim,
pośrodku zgromadzenia będę Cię wychwalał.

Ewangelia wg św. Marka 10, 2-16

² Przystąpili do Niego faryzeusze i chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddać żonę. ³ Odpowiadając zapytał ich: «Co wam nakazał Mojżesz?» ⁴ Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddać». ⁵ Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie. ⁶ Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: ⁷ dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę ⁸ i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. ⁹ Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela!»

¹⁰ W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. ¹¹ Powiedział im: «Kto odda żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej. ¹² I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo».

¹³ Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. ¹⁴ A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. ¹⁵ Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». ¹⁶ I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

Rozważania:

Trzeci tydzień z rzędu Ewangelia mówi o miejscu dzieci w królestwie Bożym. W

Ewangelii św. Marka 10, 14-15 Jezus błogosławi dzieci i mówi: "Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego." Współczesne dzieci odziedziczą zubożały i niestabilny świat powstały w wyniku naszych zaniedbań w zakresie przeciwdziałania załamaniu się klimatu i ekologii. Wiele z nich cierpi z powodu głębokiego niepokoju i rozpacz. A jednak Królestwo Boże należy do "takich jak oni". Jak możemy uczyć się od dzisiejszych dzieci i młodzieży, jednocześnie upodabniając się do nich w zaufaniu i przejrzystym postrzeganiu rzeczywistości?

Nadzieja jest kluczem do przetrwania rozpacz. Nauczanie Jezusa o Królestwie

Bożym mówi o przyszłej nadziei, która jest zagwarantowana i pewna. Nawet jeśli dzisiaj, pośród tylu cierpień, widzimy tylko przebłyski i przelotne znaki nadziei, możemy nadal żyć w blasku naszej modlitwy: "Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na Ziemi". Pewnego dnia Królestwo Boże przyjdzie w całej swej chwalebnej pełni. Nie oznacza to, że mamy biernie czekać. To raczej daje nam motywację, by żyć dzisiaj w świetle tej przyszłej prawdy.

Fragmenty Listu do Hebrajczyków 1,1-4 i 2,5-12 mówią o Jezusie jako Panu całego stworzenia. On jest tym, przez którego Bóg stworzył wszechświat (1,2), i który podtrzymuje wszystko "słowem swej potęgi" (1,3). On jest "dziedzicem wszystkiego" (1, 2), teraz ukoronowany chwałą i cziłą (2,9) z powodu swojej zbawczej śmierci i cierpienia. Możemy mieć nadzieję na przyszłość całego stworzenia, ponieważ Chrystus, który umarł, zmartwychwstał i teraz króluje w

chwale. On jest tym, "dla którego wszystko i przez którego wszystko istnieje" (2, 10).

W jakiś tajemniczy sposób List do Hebrajczyków 2 sugeruje również, że my, wierzący, razem z Chrystusem mamy udział w Jego chwale, uświęceni i "ukoronowani chwałą i czcią", ze wszystkimi rzeczami złożonymi pod nasze stopy (2,7-8, cytując Psalm 8). Już w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju, ludzie zostali stworzeni na obraz Boży i otrzymali zadanie odwzorowania Bożych celów miłości poprzez kierowanie stworzeniem. Wielokrotnie zawadziliśmy, ale tutaj, podobnie jak w Liście do Rzymian 8, 19, który mówi, że "Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych", wydaje się, że Kościół ("synowie i córki" Boga) po raz kolejny otrzymuje rolę gospodarza we wspólnocie stworzenia. Jest to zarówno głęboka i wymagająca pokory tajemnica, jak i wielki przywilej i odpowiedzialność.

